

Polityka ochrony małoletnich w klubie MKS DĄBRÓWKA POZNAŃ

PREAMBUŁA

Uprawianie sportu może przynieść dziecku wiele korzyści: jest dobre dla zdrowia fizycznego i psychicznego, może pomóc w budowaniu pewności siebie i być szansą na nawiązanie nowych przyjaźni. By to wszystko było możliwe, sport musi być bezpieczny dla dzieci i musi sprawiać im radość. Każde dziecko, niezależnie od motywacji do uprawiania sportu, zasługuje na ochronę. Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez personel podmiotu jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Każdy członek personelu traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego potrzeby. Personel zobowiązuje się budować i utrzymywać kulturę organizacyjną, która uniemożliwia wszelkie działania i zaniechania, celowe lub nieumyślne, narażające inne osoby na jakiegokolwiek krzywdzenie. Niedopuszczalne jest stosowanie przez kogokolwiek wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie. Personel klubu, realizując te cele, działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych danego klubu oraz swoich kompetencji.

§ 1.

Słownik pojęć

1. Personelem jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, umowy cywilnoprawnej, członek kierownictwa klubu, członek klubu, a także wolontariusz, stażysta i praktykant.
2. Kierownictwem klubu jest osoba, organ lub podmiot, który w strukturze danego klubu zgodnie z obowiązującym prawem i/lub wewnętrznymi dokumentami jest uprawniony do podejmowania decyzji o działaniach klubu.
3. Dzieckiem jest każda osoba do ukończenia 18. roku życia, w tym osoba niepełnoletnia pełniąca funkcję kadry.
4. Opiekunem dziecka jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem jest również rodzic zastępczy.
5. Zgoda rodzica dziecka oznacza zgodę co najmniej jednego z rodziców dziecka/opiekunów prawnych. Jednak w przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny.
6. Przez krzywdzenie dziecka należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym członka personelu lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie.
7. Osoba odpowiedzialna za politykę ochrony dzieci wdrażającą standardy ochrony dzieci - członek personelu wyznaczony przez kierownictwo klubu sprawujący nadzór nad prawidłowym stosowaniem standardów ochrony dziecka w podmiocie oraz ich aktualność.
8. Osoba odpowiedzialna za bezpieczeństwo w Internecie to wyznaczony przez kierownictwo klubu członek personelu, sprawujący nadzór nad korzystaniem z Internetu przez dzieci na terenie klubu oraz nad bezpieczeństwem dzieci w Internecie.
9. Osoba odpowiedzialna za ochronę dziecka – członek personelu wyznaczony przez kierownictwo klubu odpowiedzialny za przyjmowanie zgłoszeń o zagrożeniu dobra dziecka i podejmowanie interwencji przed właściwymi organami lub instytucjami.
10. Osoba odpowiedzialna za udzielanie wsparcia dziecku - osoba odpowiedzialna za opracowanie planu wsparcia dziecka i jego monitorowanie.
11. Dane osobowe dziecka to wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka.

§ 2.

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

1. Personel klubu posiada wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwraca uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci.
2. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka personel podejmuje rozmowę z opiekunami, przekazując informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywując ich do szukania dla siebie pomocy.
3. Personel monitoruje sytuację i dobrostan dziecka.

§ 3.

Zasady rekrutacji personelu

1. Rekrutacja członków personelu klubu odbywa się zgodnie z zasadami bezpiecznej rekrutacji personelu.
2. Osoba przyjęta na stanowisko związane z pracą z dziećmi musi bezwzględnie podpisać następujące oświadczenia:
 - a) oświadczenie o zapoznaniu się i zobowiązaniu do przestrzegania z Polityką ochrony dzieci oraz Zasadami bezpiecznych relacji
 - b) oświadczenie o krajach zamieszkania w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczypospolita Polska
 - c) oświadczenie dotyczące niekaralności za przestępstwa na szkodę dzieci (jeżeli z ważnych powodów nie może przedstawić informacji niekaralności pochodzącej z krajowych rejestrów karnych)– Załącznik [nr 8].
3. Brak zgody na podpisanie któregośkolwiek dokumentu wymienionego powyżej uniemożliwia nawiązanie z tą osobą jakiegokolwiek stosunku prawnego (zawarcie umowy o pracę lub współpracy).

§ 4.

Zasady bezpiecznych relacji między personelem, dziećmi i rodzicami

1. zasady kontaktu fizycznego personelu z dziećmi
Ze względu na sportowy charakter działalności klubu, dopuszcza się kontakt fizyczny członków personelu z dziećmi. Dot. sytuacji treningowych, gdy kontakt niezbędny jest do prawidłowego poinstruowania dzieci do ćwiczeń, a także pomocy przy przygotowaniu do treningu, przebieraniu itp. Dziecko w każdej chwili ma prawo odmówić dalszego kontaktu.
2. zasady komunikacji personelu z dziećmi
Członkowie personelu klubu zwracają się do dzieci w sposób jasny, kulturalny i z szacunkiem. Dopuszcza się luźny styl komunikacji, używanie mowy potocznej i przezwisk, pod warunkiem, że nie sprawia to widocznego lub zasygnalizowanego werbalnie dyskomfortu dzieci. Komunikacja dotyczy szeroko pojętej działalności sportowej klubu, a także pomocy psychologicznej i wychowawczej, jeśli zaistnieje taka potrzeba.
3. równe traktowanie dzieci
Dzieci traktowane są równo, bez względu na wiek, rasę, wyznanie, orientację seksualną itp. Dopuszcza się stosowanie nagród i kar wymienionych w statucie klubu, a także promowanie zaangażowanych członków klubu.
4. odpoczynek dzieci/nocowanie w klubie lub poza nim
Zasady wypoczynku dzieci są zgodne z Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 marca 2016 r. w sprawie wypoczynku dzieci i młodzieży.
5. kontakty personelu z dziećmi poza klubem
Dopuszcza się kontakt członków personelu z dziećmi poza klubem. Dopuszcza się wymianę numerów telefonu, adresów e-mail i innych danych kontaktowych potrzebnych do codziennej komunikacji, a także nawiązywanie kontaktów w mediach społecznościowych i komunikację przez narzędzia takie jak Messenger, Whatsapp itp. Komunikacja zachowuje kontekst merytoryczny związany z działalnością klubu i zachowuje zasady wymienione w pkt. 2.

§ 5.

Procedury interwencji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka

1. Procedury interwencji mają na celu wspierać członków personelu w realizowaniu prawnego i społecznego obowiązku reagowania w sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka.
2. Celem interwencji jest zatrzymanie krzywdzenia dziecka i zapewnienie mu bezpieczeństwa.
3. Zagrożenie bezpieczeństwa dziecka może przybierać różne formy, z wykorzystaniem różnych sposobów kontaktu i komunikowania.
4. Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto następującą kwalifikację zagrożenia bezpieczeństwa dzieci:
 - a) przestępstwo na szkodę dziecka (np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem);
 - b) inna forma krzywdzenia, niebędąca przestępstwem ściganym z oskarżenia publicznego, taka jak np. krzyk, kary fizyczne, poniżanie;
 - c) zaniedbanie potrzeb życiowych dziecka (np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem).
5. Na potrzeby niniejszego dokumentu wyróżniono procedury interwencji w przypadku podejrzenia działania na szkodę dziecka przez:
 - a. osoby dorosłe (personel, inne osoby trzecie, rodziców/opiekunów prawnych),
 - b. inne dziecko.

§ 6.

1. Jeśli członek personelu klubu zauważy sygnały wskazujące na możliwość krzywdzenia dziecka, bądź też sam dziecko lub jego opiekun zgłaszają takie zaniepokojenie, zgodnie z obowiązującymi procedurami, zobowiązany jest sporządzić szczegółową notatkę służbową, zawierającą wszystkie istotne informacje na temat zaistniałej sytuacji. Następnie należy przekazać tę notatkę odpowiedzialnym władzom klubu, co może odbyć się za pomocą formy pisemnej lub mailowej, w celu podjęcia dalszych działań.
2. Zarząd klubu lub wyznaczona przez niego osoba, odpowiedzialna za prowadzenie działań interwencyjnych, podejmuje konieczne kroki w przypadku podejrzeń o krzywdzenie dziecka. W sytuacji wyznaczenia konkretnej osoby do tego zadania, dane kontaktowe takiej osoby są udostępniane personelowi klubu oraz opiekunom dzieci, aby zapewnić płynny przepływ informacji i skoordynowane działania.
3. Jeśli konieczne jest wyznaczenie innej osoby do przeprowadzenia interwencji, pod pojęciem "zarząd klubu" rozumie się wówczas osobę, która została powołana do odpowiedzialności za przeprowadzenie działań mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa i wsparcia dla dziecka.
4. W przypadku, gdy osoba wyznaczona do przeprowadzenia interwencji jest oskarżona o jakiegokolwiek formy krzywdzenia, zarząd klubu przejmuje kontrolę nad całym procesem interwencji, aby zapewnić obiektywne i skuteczne działania.
5. Gdy osoba odpowiedzialna za przeprowadzenie interwencji zostaje oskarżona o krzywdzenie, a nie ma innego dedykowanego do tego celu pracownika, osoba, która zgłosiła podejrzenie lub osoba, do której podejrzenie zostało zgłoszone, jest zobowiązana podjąć kroki określone w odpowiednich procedurach klubu.
6. W ramach interwencji specjaliści, takich jak psychologowie czy pedagodzy, mogą być zaangażowani, aby dostarczyć dodatkowe wsparcie i pomoc w prowadzeniu rozmów z dzieckiem na temat trudnych doświadczeń, z zachowaniem pełnego zrozumienia i wrażliwości.
7. Zarząd klubu ma obowiązek poinformować opiekunów dziecka o konieczności zgłoszenia wszelkich podejrzeń o krzywdzenie dziecka odpowiednim instytucjom, takim jak prokuratura, policja, sąd rodzinny lub ośrodek pomocy społecznej, zgodnie z obowiązującymi przepisami i procedurami.
8. Po poinformowaniu opiekunów, zarząd klubu formalnie składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa lub składa wniosek o zbadanie sytuacji rodziny przez odpowiednie organy, w celu podjęcia dalszych działań w związku z zaistniałą sytuacją.
9. Następnie dalsze kroki i działania są w gestii wymienionych instytucji, które podejmują odpowiednie środki w celu ochrony dziecka i rozwiązania sytuacji.
10. Każda interwencja prowadzona przez klub jest dokładnie dokumentowana w karcie interwencji, która stanowi integralną część rejestru interwencji klubu, aby zachować pełną transparentność i przejrzystość w działaniach podejmowanych w celu ochrony dzieci.

§ 7.

W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje członek personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu i następnie wypełnia kartę interwencji.

§ 8.

Krzywdzenie przez osobę dorosłą

1. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka kierownictwo klubu przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka, w szczególności jego opiekunami. Kierownictwo klubu stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji.
2. Kierownictwo klubu organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka (o ile opiekun nie jest sprawcą), którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych podmiotów lub służb.
3. W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo, kierownictwo klubu sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo policji lub prokuratury.
4. W przypadku, gdy z rozmowy z opiekunami wynika, że nie są oni zainteresowani pomocą dziecku, ignorują zdarzenie lub w inny sposób nie wspierają dziecka, które doświadczyło krzywdzenia kierownictwo klubu sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny, który kieruje do właściwego sądu rodzinnego.
5. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że opiekun dziecka zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo (np. dziecko chodzi w nieadekwatnych do pogody ubraniach, opuszcza miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej), rodzina stosuje przemoc wobec dziecka (rodzic/inny domownik krzyczy na dziecko, stosuje klapsy lub podobne rodzajowo kary fizyczne), należy poinformować właściwy ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy rodzinie, gdy niespełnianie

potrzeb wynika z sytuacji ubóstwa, bądź – w przypadku przemocy i zaniedbania – konieczności wszczęcia procedury „Niebieskie Karty”.

6. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez członka personelu klubu, wówczas osoba ta zostaje odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy.
7. W przypadku gdy członek personelu klubu dopuścił się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego na jego szkodę, kierownictwo klubu powinno zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać osobę podejrzaną o krzywdzenie, dziecko oraz innych świadków zdarzenia. W sytuacji, gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności, gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, należy rozważyć rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia, lub zarekomendować takie rozwiązanie zwierzchnikom tej osoby. Jeżeli osoba, która dopuściła się krzywdzenia, nie jest bezpośrednio zatrudniona przez klub, lecz przez podmiot trzeci, lub jest wolontariuszem wówczas należy zarekomendować zakaz wstępu tej osoby na teren klubu, a w razie potrzeby rozwiązać umowę z instytucją współpracującą.
8. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

§ 9.

Krzywdzenie rówieśnicze

1. Jeśli istnieje podejrzenie, że dziecko jest krzywdzone przez inne dziecko w klubie, należy przeprowadzić rozmowy z oboma dziećmi i ich opiekunami, a także innymi osobami mającymi wiedzę na temat zdarzenia. Wyniki rozmów są spisywane na kartach interwencji.
2. Wspólnie z opiekunami dziecka krzywdzącego opracowuje się kompleksowy plan naprawczy, który ma na celu nie tylko zmianę niepożądanych zachowań, ale także zapewnienie odpowiedniego wsparcia i środków zapobiegawczych, aby dziecko mogło rozwijać się i funkcjonować zdrowo zarówno psychicznie, jak i emocjonalnie.
3. Z opiekunami dziecka krzywdzonego wspólnie opracowuje się kompleksowy plan zapewnienia mu bezpieczeństwa, obejmujący nie tylko natychmiastowe działania mające na celu eliminację aktualnego zagrożenia, ale także długoterminowe strategie mające na celu zapobieganie powtórnemu wystąpieniu sytuacji krzywdzenia oraz wsparcie emocjonalne i psychologiczne potrzebne dziecku w procesie gojenia się i odzyskiwania poczucia bezpieczeństwa.
4. Należy upewnić się, że dziecko podejrzewane o krzywdzenie nie jest samo krzywdzone przez innych.
5. W przypadku gdy dziecko podejrzewane o krzywdzenie nie bierze udziału w działaniach klubu, konieczne jest przeprowadzenie rozmowy z dzieckiem, które doświadcza krzywdzenia, oraz jego opiekunami. Dodatkowo, należy podjąć działania mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa dziecku poprzez poinformowanie szkoły lub odpowiednich instytucji.
6. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 10 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn karalny, należy ponadto poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez pisemne zawiadomienie.
7. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie.

§ 10.

Plan wsparcia

1. Plan powinien zawierać wskazania dotyczące podjęcia przez klub działań w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, w tym:
 - a) sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia;
 - b) wsparcia, jakie klub zaoferuje dziecku;
 - c) skierowania dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli istnieje taka potrzeba.
2. Plan wsparcia powinien być opracowany z opiekunami dziecka i omówiony z dzieckiem. W przypadku, gdy opiekun jest osobą krzywdzącą dziecko, wówczas plan należy opracować w porozumieniu z rodzicem niekrzywdzącym.
3. W tworzeniu planu wsparcia należy korzystać z możliwości i zasobów klubu oraz włączać inne specjalistyczne podmioty.

§ 11.

Zasady ochrony wizerunku dziecka

1. Klub zapewnia najwyższe standardy ochrony danych osobowych dzieci zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
2. Klub, uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku dziecka.
3. Zdjęcia bądź nagrania, są realizowane bez dyskryminacji ze względu na jakiegokolwiek cechy.
4. W przypadku gdy wizerunek dziecka jest tylko częścią większego obrazu, jak na przykład zgromadzenie czy publiczna impreza, nie wymaga się zgody opiekuna na jego utrwalenie

§ 12.

Zasady dostępu dzieci do Internetu

1. Klub nie zapewnia dzieciom dostępu do Internetu.
2. Na terenie klubu dostęp dziecka do Internetu możliwy jest wyłącznie przez prywatne urządzenia mobilne członków klubu.
3. W przypadku zaobserwowania przeglądania przez dziecko niebezpiecznych treści, osoba odpowiedzialna za Internet (trener prowadzący grupę, lub osoba obserwująca) przekazuje zarządowi klubu, który powiadamia opiekunów dziecka o zdarzeniu.

§ 13.

Monitoring

1. Kierownictwo klubu wyznacza trenerów odpowiedzialnych za daną grupę treningową jako osobę odpowiedzialną za *Politykę ochrony dzieci* w podmiocie.
2. Osoba, o której mowa w punkcie poprzedzającym, jest odpowiedzialna za monitorowanie realizacji *Polityki*, za reagowanie na sygnały naruszenia *Polityki* i prowadzenie i analizę rejestru zgłoszeń oraz zaproponowanie zmian w *Polityce*.
3. Zarząd podmiotu wprowadza do *Polityki* niezbędne zmiany i ogłasza personelowi, dzieciom i ich opiekunom nowe brzmienie *Polityki*.

§ 14.

Przepisy końcowe

1. *Polityka* wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.
2. Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla personelu klubu, dzieci i ich opiekunów, poprzez przesłanie jej tekstu drogą elektroniczną oraz poprzez zamieszczenie na stronie internetowej, również w wersji skróconej, przeznaczonej dla dzieci.
3. Podmioty współpracujące, w przypadku, gdy ich działalność obejmuje kontakt z dziećmi, są zobowiązane do przestrzegania niniejszej *Polityki*.